

ASCLEPIADES

κληθείς, οὐκ ἄκλητος, ἐλήλυθα· ταῦτ' ἀπαθούσα
σοὶ μέμψαιτ' ἔτ' ἐμοῖς σταῖσα παρὰ προθύροις.

XIV

5 ὑετὸς ἦν καὶ νύξ καὶ < > τρίτον ἄλγος ἔρωτι 1025
† τοῖνος καὶ † Βορέης ψυχρὸς, ἐγὼ δὲ μόνος.
ἀλλ' ὁ καλὸς Μόσχος πλέον ἴσχυεν· † καὶ σὺ γὰρ οὕτως
ἤλυθες, οὐδὲ θύρην πρὸς μίαν ἠσυχάσας
τῆδε τοσοῦτ' ἐβόησα βεβρεγμένος· ἄχρι τίνος, Ζεῦ;
Ζεῦ φίλε, σιγήσω· καὐτὸς ἐρᾶν ἔμαθες. 1030

XV

οὐκ εἶμ' οὐδ' ἐτέων δύο κεῖκοσι, καὶ κοπιῶ ζῶν· 1031
ὤρωτες, τί κακὸν τοῦτο; τί με φλέγετε;
ἦν γὰρ ἐγὼ τί πάθω τί ποιήσετε; δῆλον, "Ερωτες,
ὡς τὸ πάρος παίξεσθ' ἄφρονες ἀστραγάλοις.

XVI

5 πῖν', Ἀσκληπιάδη· τί τὰ δάκρυα ταῦτα; τί πάσχεις; 1035
οὐ σὲ μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐληίσατο,
οὐδ' ἐπὶ σοὶ μούνῳ κατεθήξατο τόξα καὶ ἰούς
πικρὸς Ἔρως· τί ζῶν ἐν σποδιῇ τίθεσαι;
πίνωμεν Βάκχου ζωρὸν πόμα· δάκτυλος ἄως·
ἦ πάλι κοιμιστὰν λύχνον ἰδεῖν μένομεν; 1040
πίνωμεν † οὐ γὰρ ἔρως†· μετὰ τοι χρόνον οὐκέτι πουλύν,
σχέτλιε, τὴν μακρὰν νύκτ' ἀναπαυσόμεθα.